

Sygn. akt: I C 1039/18 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Małgorzata Kłek
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Mieczysław Budrewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko T. K.

o zapłatę

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powoda U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. na rzecz pozwanej T. K. kwotę 304 zł (trzysta cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu

UZASADNIENIE

Powód U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej T. K. kwoty 743,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów, w tym opłaty sądowej , kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności norm prawem przepisanych tj. 540 zł oraz opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwaną oraz (...) Sp. z o.o. łączyła umowa pożyczki nr (...) z dnia 14.10.2016 r. , na podstawie której pożyczkodawca przeniósł na rzecz pozwanej środki pieniężne w ustalonej umową wysokości , natomiast pozwana zobowiązała się do zwrotu udzielonej pożyczki pieniężnej wraz z określoną w umowie prowizją w terminie uzgodnionym w umowie. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania. Termin płatności wszystkich rat pożyczki upłynął bezskutecznie, a całość niezaspokojonych roszczeń wierzyciela pierwotnego stała się wymagalna. Wierzytelności z tytułu udzielonych pożyczek przysługujące spółce (...) Sp. z o.o. w W. zostały zbyte w dniu 27.12.2017 r. na rzecz U. 3 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego, tym samym na rzecz nabywcy scedowano całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Na dochodzoną pozwem kwotę 743,60 zł składają się : kwota niezaspokojonego kapitału pożyczki w wysokości 600 zł, prowizja za udzielenie i obsługę pożyczki oraz opłaty windykacyjne w kwocie 95,09 zł oraz odsetki ustawowe za opóźnienie naliczone od kwoty niezaspokojonego kapitału pożyczki od dnia następnego po dniu upłynięcia terminu płatności wszystkich rat pożyczki do dnia poprzedzającego złożenie pozwu w wysokości 48,51 zł.

Pozwana T. K. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 34 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwana podniosła, iż kwestionuje roszczenie powoda zarówno co do zasady jak i wysokości, kwestionuje też wszelkie dokumenty przedłożone przez powoda, które albo nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem albo stanowią niepodpisane ani przez nikogo nieautoryzowane wydruki komputerowe. W szczególności pozwana zakwestionowała wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, który nie jest dowodem istnienia oraz wysokości rzekomej wierzytelności pozwanej. Pozwana podniosła zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie powoda, podniosła, iż powód nie udowodnił, aby skutecznie nabył wierzytelność, której zasądzenia od pozwanej się domaga. Wskazała, iż na podstawie przedstawionych przez powoda dokumentów nie sposób stwierdzić w sposób jednoznaczny, że umową cesji przeniesiono na nabywcę wierzytelność przysługującą rzekomo względem pozwanej. Pozwana podniosła ponadto, iż powód nie przedłożył żadnego dowodu na istnienie pierwotnej wierzytelności wynikającej według twierdzeń powoda z umowy pożyczki zawartej przez pozwaną z Maestra (...). Powód co najwyżej przedstawił ramową umowę pożyczki, która nie jest właściwą umową, nie rodzi żadnych zobowiązań, wymaga zawarcia konkretnej umowy pożyczki. Pozwana podniosła, iż nie zawierała umowy, na którą powód się powołuje, nigdy nie otrzymała też środków pieniężnych, które miałyby być na mocy takiej umowy przekazane. W tym wypadku powodowi nie przysługuje roszczenie o zwrot jakiegokolwiek kwoty. Pozwana podniosła także, iż wątpliwości budzi wysokość roszczenia dochodzonego pozwem, wskazała, iż powód nie przedstawił żadnego wyliczenia dochodzonej pozwem kwoty, które można byłoby zweryfikować.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 27 grudnia 2017 r. (...) Sp. z o.o. zawarła z U. 3 Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. umowę cesji wierzytelności. W tym samym dniu strony umowy zawarły także porozumienie do umowy cesji z dnia 27 grudnia 2017 r.

(dowód : umowa cesji k. 22-23,30, 33, pełnomocnictwo k. 32, odpis z KRS k. 24-27v, 28-29, wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych k. 30v- 31, pełnomocnictwo k. 31v , porozumienie do umowy cesji k. 34-35)

Sąd zważył co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dopuszczone dowody w postaci odpisów dokumentów przedłożonych przez powoda, które zostały opatrzone podpisem, zostały prawidłowo poświadczone za zgodność z oryginałem i były – w ocenie Sądu- wiarygodne. Pozostałe wnioskowane dowody zostały pominięte, gdyż nie stanowiły dokumentów lub ich odpisów w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego bądź nie było pewne, czy stanowią odzwierciedlenie oryginałów, czy zostały sporządzone przez uprawnione osoby, czy pochodzą od wskazanego w nich autora, czy też zostały doręczone stronie pozwanej.

W ocenie Sądu powód nie wykazał, aby dochodzone roszczenie rzeczywiście mu przysługiwało. Powód nie przedstawił dostatecznych dowodów na istnienie wierzytelności (...) Sp. z o.o. wobec pozwanej oraz tego, że nabył od tej spółki wierzytelność dochodzoną pozwem.

W pierwszej kolejności wskazać należy na zasadny zarzut pozwanej braku legitymacji czynnej po stronie powoda.

Powód nie wykazał w sposób należyty, że nabył wierzytelność przeciwko pozwanej. Złożył co prawda poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię umowy cesji wierzytelności, niemniej nie załączył wykazu wierzytelności, z których wynikałoby, że umowa cesji obejmowała także wierzytelność, jaka miała przysługiwać cedentowi przeciwko pozwanej. Powód przedłożył wprawdzie kopię fragmentu załącznika nr 1 do umowy cesji (k. 16) jednak z treści tego załącznika nie wynika, aby obejmował on wierzytelność przysługującą przeciwko pozwanej, w treści bowiem (w części w jakiej dane dłużników nie zostały zasłonięte) wskazano imię i nazwisko innego dłużnika. W konsekwencji przejście na powoda uprawnień w zakresie konkretnej wierzytelności, która miała przysługiwać wierzycielowi pierwotnemu przeciwko

pozwanej nie zostało wykazane. Nie może stanowić dowodu przejścia uprawnień wydruk – wyciąg z elektronicznego załącznika nr 1a do umowy cesji z dnia 27.12.2017 r. zawartej pomiędzy powodem a (...) sp. z o.o. Należy podzielić w tym zakresie stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wyrażone w wyroku z dnia 15.10.2015 r. w sprawie I ACa 492/15, zgodnie z którym nabycia wierzytelności w drodze cesji nie można domniemywać i okoliczność ta powinna wynikać wprost z dokumentów. W żaden sposób nie da się wywieść faktu nabycia przedmiotowej wierzytelności z wydruku zawierającego tabelkę, w której zamieszone są dane pozwanego i inne informacje. Wydruk ten, niepodpisany przez strony umowy cesji, z całą pewnością nie jest też załącznikiem do tej umowy i w żaden sposób nie potwierdza, że przedmiotem przelewu wierzytelności była także wierzytelność (...) przysługująca względem pozwanego z tytułu zaciągniętej przez niego pożyczki.

Dodatkowo podnieść należy, iż w przypadku cesji wierzytelności, warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Powód na potwierdzenie istnienia wierzytelności wierzyciela pierwotnego wobec pozwanej przedłożył wydruki bądź kserokopie, w tym wydruk umowy pożyczki i kopie przelewów, nie potwierdzone za zgodność z oryginałem (k. 36-59), które zostały zakwestionowane przez pozwaną. Pozwana zaprzeczyła przy tym, aby zawierała umowę pożyczki wskazaną w pozwie jak też, aby otrzymała środki pieniężne, które miałyby być na mocy takiej umowy przekazane. Wnioskowane przez powoda dowody (k. 36-59) zostały przez Sąd pominięte, gdyż nie stanowiły dokumentów lub ich odpisów w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

W myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego dokumentem jest wyłącznie oryginał. Kserokopia jako odwzorowanie oryginału może być uznana wyłącznie za odpis dokumentu. Niepoświadczona podpisem strony kserokopia nie jest dokumentem. Jeżeli zaś pismo nie może być uznane za dokument, nie może być też podstawą do prowadzenia dowodu w trybie art. 308 kpc. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2000 r. IV CKN 59/00, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2009 r. CSK 557/08). Do uznania kserokopii za dokument niezbędne jest oświadczenie o istnieniu oryginału o treści i formie odwzorowanej kserokopią. Dopiero po umieszczeniu na kopii poświadczenia zgodności z oryginałem można uznać kserokopię za dokument świadczący o istnieniu oryginału.

Złożone przez powoda kserokopie czy wydruki dotyczące istnienia wierzytelności wobec pozwanej (k. 36-59) nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem, nie można zatem ich uznać za wiarygodne dowody świadczące o przysługiwaniu powodowi wierzytelności względem pozwanej. Zdaniem Sądu także wydruki z dokumentów sporządzonych w formie dokumentowej wymagają poświadczenia za zgodność z oryginałem. Powód przedkładając niepoświadczone wydruki i kserokopie nie wykazał, by dochodzone roszczenie w wysokości wskazanej w pozwie rzeczywiście mu przysługiwało.

Wprawdzie powód przedłożył na poparcie swego roszczenia również wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego (k. 14), jednak wyciąg ten jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 kpc stanowi dowód wyłącznie tego, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Zgodnie z treścią art. 194 ust. 2 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego pozbawiony jest mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym. Samo dokonanie zapisu w księgach funduszu o istnieniu wierzytelności nie wiąże się bowiem z domniemaniem prawnym, iż wierzytelność istnieje, brak bowiem jakiegokolwiek sposobu kontroli prawidłowości podstaw dokonywanych wpisów, poza ich prawidłowością formalną. Jak wynika z powyższego, jest to dokument, który w postępowaniu cywilnym ma ograniczoną moc dowodową i w ocenie Sądu nie stanowi wystarczającego ani wiarygodnego dowodu na samodzielne potwierdzenie, że powodowi przysługuje określona wierzytelność, a tym bardziej na jej wysokość.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie. Powód winien wykazać zatem wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Skoro zatem nie wykazano istnienia wierzytelności wobec pozwanej oraz tego, że doszło do nabycia przez powoda wierzytelności przeciwko pozwanej, powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98§1 i §3 kpc, ustalając, iż na koszty procesu podlegające zwrotowi na rzecz strony pozwanej składają się koszty zastępstwa prawnego ustalone zgodnie z treścią §2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł.